

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 27

Citation: Kierkegaard, Søren: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 27", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 27*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Tonny Aagaard Olesen; Steen Tullberg, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2010 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-p327-txt-root.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 27

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

P327:327

»Laa i Bibelfoderalet, ældre end 1848:«

P327:328

Smaastykker.

P327:329

Det Evangelium om Enkens Søn i Nain.

Han blev opreist, Christus sagde: stat op.

Men tillige staaer der i Evangeliet: at Folket sagde: Gud har opreist en stor Prophet iblandt os.

altsaa: den Døde reiste sig op. og en Prophet blev derved opreist i Folket.

P327:330

En saadan Figur som Jfr.Päthau kunde bruges til det indvævede Mynster i en Liig- eller Brudetale.

stille, beskeden (huslig) var hun i Livet Forældrene Alt, og i Døden det Alt, som de tabte. – Den, som maaskee kritisk vragede hvad der kaldes udmærket i Livet vil dog standse ved denne stille, skjulte ydmyge Uforkrænkelighed

i en Brudevielse vilde Collisionen være anderledes.

P327:331

Naar jeg endnu engang vil skrive om Ægteskabet skal der tages et Hensyn til

Fischart

Jeg finder Noget af ham citeret i Flögel Gesch. der komischen Literatur 3^d B. p. 339 o: fl.

P327:332

Naar Bonden kommer tiltorvs med sine reenligt og omhyggeligt indhyldede Fødevarer, da er det modbydeligt at see, at de Første der komme til, ere ikke Kjøberne, der vel igjen vilde tage pænt derpaa, men nogle Sjouere, der rive og slide i Varerne: saaledes ogsaa med Forfatterne i Forhold til Læserne, de første der falde over dem ere nogle Recensenter.

P327:333

Det Evangelium om Skattens Mønt.

Thema:

Guds Billede i os

og

Keiserens Billede paa Mønten.

I Epistelen til samme Søndag (Phil: 3.) staaer: vort Borgerskab er i Himlen.

P327:334

En Christen maa efter det apostoliske Ord leve saaledes, hans Liv maa udtrykke, at han virkelig var den Elendigste af Alle, dersom der ingen Udødelighed var. Men dersom vi have tjent Ære og Penge, siddet i stor Bedrift, nydt Livet: nu ja, saa kan vi jo ikke siges at være den Elendigste af alle, hvis der ingen Udødelighed var. Men hvis vi har forsaget alt Dette – ja, det er rigtigt, saa var vi rigtignok de Elendigste af Alle, hvis saa det, for hvis Skyld vi har forsaget det, udeblev.

P327:335

Et Stillebens-Stykke.

De to Brødre

Der var engang to Brødre; de lignede ganske hinanden, kun var der den Forskjel, at der paa den enes sorte Silkeparapluie paa Skaftet var en Perlemoders-Knap mere end paa den andens. Saaledes lignede de ganske hinanden, Brødrene ganske, Parapluierne næstendeels; var Parapluierne komne bort havde de ganske lignet hinanden.

P327:336

Een har Overflod, en Anden er som til Overflod.

Een har Overflod, en Anden er overflødig.

P327:337

Samtale

P327:338

Ligesom Evangeliet om Lilierne indeholder en Advarsel for den Fattige mod Nærings Sorg: saa ogsaa en Hentydning til den Art Bekymring som de Rige især pleie at have, og som svare dertil. »Ingen kan lægge en Alen til sin Væxt.« Det Hypochondriske, Bekymring for at Ens Hjerte ikke slaaer rigtigt, at man ikke har Aabning o: s: v:.